

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 629/2015
03.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.М., адвоката Д.К. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. 904/13 од 13.02.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 772/14 од 10.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.М., адвоката Д.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К. 904/13 од 13.02.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 772/14 од 10.03.2015. године, као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К. 904/13 од 13.02.2014. године, окривљени Г.М. оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 4-четири године и 9-девет месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 06.11.2013. године до 13.02.2014. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 4.882,45 гр. опојне дроге марихуане. Окривљени је обавезан на плаћање суду на име паушала износа од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 772/14 од 10.03.2015. године, одбио је као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног Г.М. и пресуду Вишег суда у Београду К. 904/13 од 13.02.2014. године, потврдио.

Бранилац окр. Г.М., адв. Д.К., поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 772/14 од 10.03.2015. године, због повреда закона предвиђених чланом 485. став 4. ЗКП и то повреде из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине у целини првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, као и са предлогом да Врховни касациони суд имајући у виду учињене повреде закона од стране првостепеног и другостепеног суда одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, као и да о седници већа обавести браниоца, јер је то од значаја за доношење одлуке, а из овако наведених разлога за подношење захтева и предлога у погледу одлуке о захтеву, произилази да је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Г.М. поднет и против првостепене пресуде Вишег суда у Београду К.904/13.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Г.М., адв. Д.К., је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано бранилац окривљеног, побијајући захтевом правноснажну пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истиче да се пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати и при том, као недозвољене доказе означава потврду о привремено одузетим предметима од окривљеног и записник о претресању путничког возила означене марке и регистарског броја, сачињене од стране овлашћених службених лица Полицијске управе за Град Београд УКП-ОБПОК дана 06.11.2013. године, извештаје о форензичком прегледу лица места број Кт 100-2463/2013 од 06.11.2013. године и број Кт 100-2471/2013 од 07.11.2013. године и записник о физичко-хемијском вештачењу Националног криминалистичког техничког центра број 234-2-13475/13 од 07.11.2013. године.

Потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног, сходно одредби члана 157. став 4. ЗКП, у вези је са радњом претресања возила у поседу окривљеног, предузетом по наредби судије за претходни поступак Кпп.пов бр. 86/13 од 06.11.2013. године и произашла је из те доказне радње, односно чињенице да су приликом претресања возила пронађени предмети који су одузети од окривљеног (10 пакета облепљених браон селотејп траком) на које се односи предметна потврда.

Стога се упозорење дато окривљеном пре претресања возила, да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању и изричита изјава окривљеног да не захтева присуство браниоца, што је све констатовано у записнику о претресању, односи и на издату потврду о одузетим предметима, том приликом, па су неосновани наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да је овај доказ прибављен на начин супротан одредбама чл. 8 и 289. став 1. ЗКП, односно без упозорења окривљеног да има право да узме браниоца.

Неприхватљиви су наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да радњи претресања возила није присуствовао окривљени и сведоци, тачније, и како то произилази из образложења захтева, да нису били присутни све време имајући у виду да је претресање вршено на две локације и да окривљени није био присутан претресању возила на првој локацији, као и да је одузети резервни точак од стране службеног лица другим возилом однет на непознату локацију, да би потом био отворен у вуклизерској радњи у присуству сведока и окривљеног, па да је због наведеног записник о претресању возила прибављен на начин супротан одредбама чл. 157. и 158. ЗКП.

Ово из разлога што записник о претресању возила окривљеног, који је исправа састављена и потписана од стране овлашћених службених лица надлежног органа унутрашњих послова у складу са одредбама члана 157. ЗКП, садржи изричиту констатацију да тој доказној радњи, поред окривљеног, присуствују и сведоци Н.Р. и С.В. који су потписали записник без примедбе и тиме потврдили тачност навода у записнику о току радње претресања возила и предметима који су том приликом пронађени, односно тачном месту проналажења предмета, те садржи и констатацију да је окривљени одбио да потпише записник. Тврдње у захтеву браниоца окривљеног, супротне наведеним констатацијама у записнику о претресању возила у погледу присуствовања окривљеног и сведока радњи претресања, своде се у суштини на чињенично питање јер представљају оспоравање утврђења чињеница у питању на основу података у наведеној исправи.

Иако тачан, навод захтева да је у записник о претресању возила унета констатација да се ова доказна радња тонски и оптички снима (тачка 1. под В) записника), а да тонски и оптички снимак није сачињен, ова околност није од утицаја и не чини предметни доказ незаконитим и недозвољеним јер оптичко и тонско снимање у конкретном случају није било обавезно будући да је претресање возила вршено у присуству сведока (члан 157. став 5. ЗКП).

Према наводима захтева, вештачење предметне супстанце од стране Националног криминалистичко техничког центра је недозвољен доказ јер физичко-хемијску идентификацију и испитивање психоактивних контролисаних супстанци, сходно одредбама чл. 14. став 1. и 18. став 1. Закона о контролисаним психоактивним супстанцама, може да обавља правно лице (овлашћена лабораторија) које за то има дозволу надлежног органа, што није случај са поменутом установом, а осим тога, наведену врсту вештачења није овлашћен да врши вештак као физичко лице већ само правно лице, а у конкретном случају вештачење је обавио вештак З.Ђ.

Овим наводима захтева понављају се наводи из жалбе браниоца изјављене против првостепене пресуде, због исте повреде закона, које је другостепени суд оценио као неосноване и за ту оцену у образложењу другостепене пресуде (страна 2. став четврти и страна 3. став први) изнео правилне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на те разлоге упућује (члан 491. став 2. ЗКП).

Осим наведеног, доказе о којима је напред било речи, као и извештаје о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 06.11. и 07.11.2013. године, бранилац окривљеног означава као недозвољене и из разлога што их сматра компромитованим међусобним разликама у погледу описа предмета пронађених у возилу окривљеног и одузетих од њега. Међутим, околности које с тим у вези истиче бранилац окривљеног не односе се на начин прибављања доказа у питању, битан за оцену законитости истих, већ на садржину тих доказа (нијансе и детаљи описа предмета-пакета са непознатом супстанцом), која није од утицаја на валидност тих доказа, и код чињенице постојања фотодокументације сачињене приликом проналажења предмета из које се јасно види изглед пакета и количина предметне супстанце.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело и с тим у вези наводи да у изреци пресуде није назначено да ли предметна биљна материја представља опојну дрогу, односно да ли је вредност психоактивне компоненте тетрахидроканабинола у истој већа од 0,3% јер би се у супротном радило о типу биљке чије држање није забрањено. Овим наводима захтева указује се на непотпуност, дакле на неразумљивост изреке пресуде, која је предвиђена као битна повреда одредаба кривичног поступка у члану 438. став 1. тачка 11) ЗКП. На исту битну повреду одредаба кривичног поступка бранилац окривљеног указује и наводима захтева да је суд изреку пресуде учинио неразумљивом наводећи у истој да се у конкретном случају ради о деловима биљке конопље, која није означена као опојна дрога у Правилнику о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци, већ само канабис (листа 2 под 9.-надземнидео биљке канабис и њених генетских модификација).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са образложењем из којег произилази да је ова повреда закона у захтеву само формално означена, а да се суштински оспорава правилност утврђења у првостепеној пресуди, чињеничног стања у делу који је од значаја за одлуку о казни, и то чињеници раније осуђиваности окривљеног и оцена исте као отежавајуће околности и поред тога што су испуњени услови за законску рехабилитацију у смислу члана 98. став 2. КЗ, односно за брисање условне осуде изречене окривљеном пресудом Општинског суда у Параћину К.бр.454/88 од 10.02.1990. године, при чему бранилац занемарује да је ова отежавајућа околност отклоњена другостепеном пресудом.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има

окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Г.М. у делу у којем је поднет из тих разлога, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.